

blikket, og som Tilførselsforholdene har været for det danske Landbrugs Raavarer i den Tid under Krigen, der nu er gaaet. Det er kort og godt, at den Afgift, Skibsrederne skal svare for at modvirke Dyrtiden, anvendes paa den Maade, at den direkte kommer Forbrugerne af de Varer til gode, som Fragttaksterne særlig fordyrer, i det Forhold, hvori hver enkelt Forbruger benytter de omtalte Varer — her vil jeg nævne f. Eks. alt Kul til Husholdningsbrug og kommunalt Brug, Foderstoffer, som anvendes i Landbrugsindustrien i egen Bedrift til at fremstille de Varer, som maa afgives til Landets Forsyning til en baandlagt Pris, og at udvide denne Refusion, hvis Beløbet er tilstrækkeligt dertil, til at angaa ogsaa de Foderstoffer, der anvendes i Landbrugsindustrien, uden hindrende Bestemmelser i Henseende til Prisen. Her kan man skelne imellem de store Mængder af Majs, der sammen med indenlandsk Korn er en Raavare for den Industri, Svineindustrien, som afgiver færdige Produkter til Landets Forsyning til baandlagt Pris, og de store Mængder af Oliekager, som anvendes i Kvægbruget, for hvis færdige Produkters Pris der ikke er truffet nogen som helst indskrænkende Bestemmelse.

Man kan paa det nuværende Tidspunkt ikke udtale sig om, hvilken Refusion der skulde ske til disse Forbrugere af de af mig nævnte Varer, det afhænger først og fremmest af, hvor store de maanedlige Afgifter vil blive, som Rederne kommer til at afse, og dernæst ogsaa af, hvor stort Forbruget er af de Varer, man kunde drage ind under de Forhold, jeg her har nævnt. Men jeg vil dog tro, at man ad den Vej kunde naa ret betydeligt, fordi de Tal, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) nævnedes, vistnok nogenlunde vil slaa til, og da vil disse 20 eller 25 Mill. Kr., anvendte paa den Maade, jeg har antydnet, betyde overordentlig meget baade for Kulforbrugerne og for Foderstofforbrugerne rundt omkring i Landet, fordi det netop for de sidste Vedkommende har den dobbelte Virkning. Jeg tror, at man nemt kunde finde en Form, hvorunder en saadan Fremgangsmaade er praktikabel, og man opnaaede da, at den Afgift, Skibsrederne ydede, direkte kom de Forbrugere i Hænde, som led under de høje Fragttakster, og det vilde i Virkeligheden være en Regulering, uden at man paa nogen Maade greb ind i Erhvervslivet, forstyrrede Handelen, og uden at man løb Fare for,

at Fordelene blev paa Vejen derude. Hvis man vilde gaa den Vej, kunde man i alt Fald opnaa at gendrive den Indvending mod det foreliggende Lovforslag, som er fremsat fra de Kredse, der vil værne Skibsrederne mod et saadant Afgiftspaalæg; at det er meget usandsynligt, at denne Afgift kommer dem til gode, som det er Hensigten at hjælpe. Jeg saa i et Blad forleden Dag, at den Side af Sagen var Kærnen, det væsentlige o. s. v. Vanskeligheden her kunde man altsaa komme udenom ved at gøre Staten til direkte Mellemlid mellem disse Erhvervsudøvere og de Forbrugere, som lider under den stærke Udbytning fra dette Erhverv.

Jeg vil kun antyde de Bivirkninger, en saadan Foranstaltning vilde have. Der er først og fremmest den, at der kunde være Fare for, at Forbruget som Følge af en saadan Begunstigelse af en enkelt Vare kunde forskydes henimod denne i den Grad, at Efterspørgselen efter denne Vare da vilde øges i saa stort Omfang, at man stod Fare for, at de, der ligger inde med denne Vare, har den paa Købmandshaand, derved blev sat i Stand til at indkassere Fordelen ved Foranstaltningen. Der er jo altid noget farligt ved at forringe Prisen for en bestemt Vare stærkt og derved forskyde Forbruget hen imod den. Hvis en saadan Foranstaltning gennemføres, maa den følges af andre Foranstaltninger, som gaar ud paa paa Grundlag af de foreliggende Forhold og Oplysninger at umuliggøre, at den store Købmandsstand, Kornimportørerne, kan indkassere Fordelene. Som vor Foderstofforsyning ligger i Øjeblikket, har vi indkaldt alle indgaaede Kontrakter om Foderstofindkøb med Oplysning om Priserne, og paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger om disse var det sikkert muligt at træffe en Foranstaltning, der modvirkede, at Fordelene ved denne Lovforanstaltning kom Købmændene til gode, og bevirkede, at den kom netop Forbrugerne til gode, og sikre sig mod, at Efterspørgselen forskyder sig over mod denne Vare. En anden heldig Bivirkning vil uvægerlig blive, at man ved en saadan Foranstaltning tvinger Bygpriserne, Kornpriserne og Foderstofpriserne her i Landet ned i samme Forhold, som man ned sætter Priserne paa den indførte Vare. Jeg tror, det administrativt var muligt at gaa frem ad denne Vej. Jeg tror, det vilde være overkommeligt at yde Refusionen efter bestemte Regler til Forbruget hjemme i Bedriften eller Husholdningen, idet man opsamlede de maanedlige Afgif-